

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **J.S.**

proti

žalovanému: **Nejvyšší státní tajemník**
sídlem Jindřišská 967/34, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí Personální ředitelky sekce pro státní službu Ministerstva vnitra ze dne 21. října 2022, č. j. MV-150571-2/SR-2022

takto:

- I. Rozhodnutí Personální ředitelky sekce pro státní službu Ministerstva vnitra ze dne 21. října 2022, čj. MV-150571-2/SR-2022, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen na náhradě nákladů řízení zaplatit žalobci částku 3 000 Kč do jednoho (1) měsíce od právní moci rozsudku.

Odůvodnění

[1] Žalobce napadl shora uvedené správní rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí státního tajemníka v ministerstvu vnitra ze dne 13. 7. 2022, čj. MV-644471-30/SST-2022. Ve správním řízení byl žalobce převeden na služební místo systemizované v ministerstvu vnitra – vedoucí oddělení eGovernment cloudu v odboru koordinace informačních a komunikačních technologií a eGovernment cloudu v oboru služby 28. na dobu neurčitou, se služebním označením vrchní ministerský rada –

vedoucí oddělení se služebním působištěm v Praze; dále byl zařazen do 15. platové třídy a 10. platového stupně s měsíčním platem xxx Kč (který je tvořen platovým tarifem, příplatkem za vedení a osobním příplatkem). Rozhodnuto bylo podle ust. § 61 odst. 1 písm. b) zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o státní službě“).

[2] Žalobce napadl rozhodnutí v celém rozsahu a domáhal se jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Postup žalovaného považuje za účelový, když ten před vydáním rozhodnutí od 1. 7. 2022 zmírnil požadavky na systemizované místo a vypustil požadavek odborného zaměření vzdělání v programu „technické vědy a nauky“, „ekonomie“ a „Informatické obory“. Namítá, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s Metodickým pokynem náměstka ministra vnitra pro státní službu č. 2/2019 (dále také jen „metodický pokyn“), když vydání rozhodnutí představovalo první úkon.

[3] Domnívá se, že rozhodnutí není řádně odůvodněno a že nebyly zcela vyčerpány jeho odvolací námítky. O vhodnosti místa, na něž byl převeden, uvádí, že je zaměřováno konstatování vhodnosti s faktickým posouzením a prokázáním skutečné vhodnosti služebního místa, kdy zvolená tři kritéria jsou podle názoru žalobce málo vhodná, a naopak nebyly zohledněny dosavadní pracovní výsledky, zkušenosti, schopnosti a platová ohodnocení žalobce, čímž posouzení nebylo individualizováno. Místo, na něž byl převeden, je spjato s problematikou eGovernment cloudu, tedy s vysoce specializovanou dílčí technickou oblastí, která byla pouze jednou z mnoha oblastí, jimž se dříve věnoval. Podle jeho názoru toto místo nereфлекtuje jeho obor vzdělání, dosavadní zkušenosti a znalosti a faktický rozsah činností dosud vykonávaných.

[4] Uvádí, že vystudoval na Karlově univerzitě program Právo, kvalifikaci dále prohluboval, publikoval, jeho vzdělání je tak výrazně nadprůměrné, neodpovídá mu vzdělání technického směru. Dlouhou dobu působil na vedoucích pozicích, ve služebních hodnoceních byl kladně hodnocen, zejména za úspěchy při řízení projektů a jiných koncepčních úkolech. Poukazuje na rozdílné hodnocení pracovních náplní v 16. a 15. platové třídě.

[5] Dále namítá, že před jeho převedením bylo postupováno účelově, kdy místo, na něž byl převeden, bylo k dispozici již při vydání rozhodnutí ze dne 19. 5. 2022, kterým byl zařazen mimo výkon služby. Tehdy bylo toto místo vyhodnoceno jako nevhodné s ohledem na požadované vzdělání v programu „technické vědy a nauky“, „ekonomie“ a „Informatické obory“. Od 1. 7. 2022 došlo ke změně požadavků, čímž tato část vzdělání byla vypuštěna, k čemuž neexistoval jediný rozumný důvod; původně požadované vzdělání odpovídalo charakteru a technické náročnosti služebního místa. Podle názoru žalobce fakt, že byl převáděn na služební místo pro něj nevhodné, odůvodňoval postup, kdy vydání rozhodnutí bylo prvním úkonem ve věci, namísto standardního řízení, což umožňuje i metodický pokyn v čl. 122 odst. 2 a čl. 45 odst. 3.

[6] Žalobce dále namítá, že v době převedení existovala jiná služební místa, na něž mohl být převeden, obě v 15. platové třídě, která jsou pro něj vhodnější. Konkrétně šlo o místo ředitele/ředitelky kanceláře náměstka pro řízení sekce veřejné správy a eGovernmentu ID 30358939 (právnícké vzdělání, shoduje se ve třech oborech služby 22, 26 a 28, 15. platová třída, bezpečnostní prověrka na stupeň Tajné). Ač jde o místo pouze dočasně volné z

důvodu mateřské dovolené, nebyl důvod jej nenabídnout. Na místo byl pověřen jiný státní zaměstnanec, který nedisponuje požadovanou bezpečnostní prověrkou, na místo pak byla dále převedena jiná státní zaměstnankyně, která ze systemizovaných oborů služby k datu převedení disponovala pouze dvěma obory služby. Dále se jedná o služební místo ředitele/ředitelky odboru správních činností ID 17004746 (obor činnosti, právnické vzdělání, obory služby 22 a 26, zdravotní hledisko, požadavek bezpečnostní prověrky na stupeň Důvěrné), na toto místo nebyl ke dni vydání napadeného rozhodnutí k dispozici žádný státní zaměstnanec, který by požadavky splňoval. Poukazuje na ust. § 51 služebního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2022, kdy na obsazení volného služebního místa představeného – ředitele odboru, nemuselo být konáno výběrové řízení. Z metodického pokynu č. 1/2019, konkrétně článku 3 odst. 1 je pak možné převést zaměstnance i bez výběrového řízení.

[7] Ohledně výběrového řízení na místo ředitele/ředitelky správních činností bylo vypsáno výběrové řízení celkem čtyřikrát, z čehož třikrát neúspěšně, první dne 1. dubna 2022 (poté 22. dubna 2022, 4. července 2022 a 12. září 2022), kdy poslední termín byl posunut a kvalifikační požadavky byly změkčeny. Toto služební místo tak bylo volné a i bez výběrového řízení mohlo být nabídnuto ke dni 1. dubna 2022 žalobci. Žalobce nesouhlasí se závěrem, že na toto místo bylo více zaměstnanců, pro které bylo charakterizováno jako vhodné; poukazuje na čl. 2 odst. 5 metodického pokynu, které je formulováno pouze jako doporučení.

[8] Shrnuje svou argumentaci tak, že ačkoliv pro něj bylo k dispozici vhodné místo, tak on byl převeden na místo nevhodné. Postup podle článku 2 odst. 5 metodického pokynu považuje za rozporný s ust. § 24 odst. 5 zákona o státní službě, poukazuje na čl. 3 odst. 1 metodického pokynu.

[9] Dále žalobce uvádí, že služební místo, na něž byl převeden, je pro něj nevhodné i z ekonomických důvodů, neboť mu dramaticky poklesl plat (do doby převedení měsíčně průměrně xxxx Kč, po převedení xxx Kč, tj. pokles o xxx %). Ač není obecně vyloučeno snížení platu po převedení, v daném případě u sebe považuje takový postup za neakceptovatelný. Platová třída 16 a 15 mají společné to, že zařazení do nich je podmíněno dosažením vysokoškolského vzdělání v magisterském studijním programu, ale vhodnost služebního místa je zohledňována v samotném kritériu, proto kritérium zařazení do platové třídy nemůže být vyčerpáno konstatováním, že vzdělání státního zaměstnance umožňuje jeho zařazení do 16. až 12. platové třídy. Nesouhlasí s tím, že by někde tvrdil, že preferoval skončení služebního poměru a vyplacení odbytného. Výše platu je jedním ze stěžejních atributů pracovní pozice, znovu poukazuje na výši poklesu jeho platu, která je výrazná a citelná, poukazuje na snížení osobního příplatku, což nebylo odůvodněno. U osobního příplatku je zapotřebí srovnávat srovnatelné, tedy nikoliv průměrné výše u osobních příplatků vedoucích oddělení, ale je nutné zohlednit všeobecně uznávané odborníky v manažerských pozicích a jejich osobní příplatek. Poukazuje na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 10. 10. 2019, čj. 11 Ad 17/2018-66. Žalobce navrhl výslech svědka bývalého náměstka ministra vnitra pro státní službu, který ve vztahu k projednanému odvolání zastával jiný názor.

[10] Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval ji zamítnout jako nedůvodnou, přičemž odkazoval na odůvodnění napadeného rozhodnutí a proběhlé

správní řízení. Poukázal na novelu zákona o státní službě, že od 1. 1. 2023 může být představený převeden pouze na místo vedoucího či řadového státního zaměstnance. Změnu vnitřní systemizace neshledal žalovaný jako účelový postup vůči žalobci, ten k tomu nedoložil žádné důkazy a účelovost nenamítal v odvolacím řízení. Ohledně možnosti převedení na služební místo ředitele odboru správních činností namítá, že na obsazení bylo vyhlášeno výběrové řízení, proto se toto místo nejevilo jako vhodné. Otázku vhodnosti služebního místa ředitele kanceláře žalobce v odvolání nenamítal. Článek 2 odst. 5 metodického pokynu považuje žalovaný za projev zásady transparentnosti a zákazu diskriminace. Doplnění dokazování výsledkem bývalého náměstka ministra vnitra považuje za nadbytečné.

[11] V odůvodnění napadeného rozhodnutí je mj. ve vztahu k žalobním bodům uvedeno, že místu, na něž byl žalobce převeden, odpovídá i obor služby 28, což identicky odpovídá nejnáročnější činnosti na dosavadním místě, a i ostatní jiné činnosti tomu odpovídají. Poukázal na to, že při převedení na jiné služební místo není dosavadní zařazení do platové třídy pravidlem, což potvrzuje i judikatura. Dále je uvedeno, že vhodnost místa byla posuzována z hlediska nejvyššího dosaženého vzdělání, jeho kvalifikace a kladně bylo zvaženo, že služební místo je na dobu neurčitou, a že místo výkonu služby je v Praze, stejně jako potřebu zdravotní způsobilosti; jedná se o místo představeného, místo bylo i před organizační změnou ze dne 1. 4. 2022 začleněno do sekce informačních a komunikačních technologií, kterou žalobce řídil. Dále je uvedeno, že služební místo bylo uvedeno ke dni 19. 5. 2022, kdy byl žalobce zařazen mimo výkon služby, jako volné a bylo posouzeno nikoliv jako vhodné pro žalobce z důvodu odborného zaměření vzdělání („Technické vědy a nauky“, „Ekonomie“ nebo „Informatické obory“). Při následné změně vnitřní systemizace ze dne 29. 6. 2022 s účinností od 1. 7. 2022 již žádný odborný požadavek na toto místo stanoven není. Ohledně výše platu je poukázáno na nutnost podstoupit výběrové řízení na místa náměstka, místa ředitele odboru či vedoucího oddělení pak mohou být s ohledem na vyšší počet zaměstnanců zařazeným mimo výkon služby obsazována formou výběrového řízení, a je tak na zvážení zaměstnance, jak ke svému případnému finančnímu ohodnocení přistoupí. V odůvodnění je uvedeno, že z odvolání vyplývá, že žalobce by před převedením na služební místo vedoucího oddělení zařazené v 15. platové třídě preferoval skončení služebního poměru a vyplacení odbytného.

[12] Dále je v odůvodnění uvedeno, že k rozdílnosti vykonávaných činností odkazuje žalovaný na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 15. 9. 2020, čj. 5 Ad 2/2018-93 s tím, že management veřejné správy je charakteristický možností kariérního růstu, nedochází ke striktnímu oddělení a vzájemné kariérní nepropustnosti činností manažerských a výkonných, je odkázáno na obsah úřednické zkoušky. K volným služebním místům je uvedeno, že na služební místo ředitele odboru správních činností bylo vyhlášeno výběrové řízení, neboť existovalo více státních zaměstnanců, pro které se toto místo jevílo jako vhodné, žalobci nic nebránilo, aby se jej zúčastnil. Hodnocení volného místa ředitele odboru tisku a public relations bylo provedeno v rozhodnutí o zařazení žalobce mimo výkon služby ze dne 19. 5. 2022, proto nebylo znovu prováděno. Ohledně osobního příplatku je poukázáno na to, že žalobce měl dosavadní osobní příplatek výrazně vyšší, než ostatní zaměstnanci, které by neodpovídalo jeho novému zařazení.

[13] V průběhu soudního řízení došlo k obsazení místa náměstka ministra vnitra pro státní službu a ke změně názvu tohoto vykonavatele veřejné správy, a to zákonem č. 384/2022 Sb., s účinností od 1. 1. 2023, soud proto v souladu s ust. § 69 soudního řádu správního jedná s Nejvyšším státním tajemníkem jako se správním orgánem, na něhož přešla pravomoc vydat rozhodnutí.

[14] Při ústním jednání dne 21. 9. 2023 účastníci na svých procesních stanoviscích setrvali. Toto ústní jednání bylo odročeno za účelem doplnění argumentace žalovaného týkající se změny požadavků na vzdělání na služební místo, na nějž byl žalobce převeden.

[15] Žalovaný podáním ze dne 17. října 2023 svou argumentaci doplnil v tom smyslu, že ke změně došlo u více služebních míst odboru koordinace informačních a komunikačních technologií a eGovernment cloudu v ministerstvu vnitra, což souviselo se změnami v organizační struktuře tohoto odboru. Jednalo se o vznik nového oddělení eGovernment cloudu a vyčlenění samostatného oddělení kybernetické bezpečnosti z tohoto odboru do jiné sekce, zároveň došlo ke změně systemizačních atributů u služebních míst i v organizačním řádu Ministerstva vnitra, jež se týkaly úpravy předmětu činnosti odboru. Tyto změny jsou uvedeny v Nařízení Ministerstva vnitra a společném služebním předpise náměstka ministra vnitra pro státní službu a státního tajemníka v Ministerstvu vnitra č. 20/2022 ze dne 30. 6. 2022. Ke zrušení požadavku odborného zaměření vzdělání v programu „Technické vědy a nauky“, „Ekonomie“ nebo „Informatické obory“ došlo v návaznosti na změny v působnosti předmětného odboru, a to i u služebního místa ředitele odboru, které bylo v té době obsazeno. Dále došlo ke zrušení téhož požadavku odborného zaměření vzdělání u v té době neobsazených služebních míst oddělení eGovernment cloudu, a to u vedoucího oddělení (předmětné služební místo), a u dalších tří služebních míst. Požadavek odborného zaměření vzdělání byl vyhodnocen jako nadbytečný, přičemž byl příčinou nízkého zájmu o účast ve výběrových řízeních, která se nepodařilo opakovaně obsadit.

[16] Žalovaný soudu doplnil listiny, které jeho vyjádření osvědčují, a které soud provedl při ústním jednání dne 21. prosince 2023 k důkazu, čímž doplnil předložený správní spis o tyto skutečnosti (vyjádření státního tajemníka ze dne 29. září 2023, komentář k návrhu změny systemizace ministerstva vnitra mj. ke dni 1. července 2022, a nařízení ministerstva vnitra a společný služební předpis náměstka ministra vnitra pro státní službu a státního tajemníka v Ministerstvu vnitra ze dne 30. června 2022).

[17] K vyjádření žalovaného žalobce podal repliku, v níž nesouhlasil s jeho závěry. Podle jeho závěru žalovaný nepředložil žádný relevantní důkaz k tomu, že ke změně v požadovaném rozsahu vzdělání nedošlo účelově. Skutečnost, že ke změně došlo i u jiných služebních míst, ještě neznamená, že se nejednalo o účelové jednání. Jako účelové označuje i zrušení původního služebního místa, které zastával žalobce (služební místo představeného – náměstka ministra vnitra pro řízení sekce informačních a komunikačních technologií), a to v důsledku tehdy provedené reorganizace sekce informačních a komunikačních technologií, byť přímo tento postup není napaden v tomto soudním řízení. Žalobce uvedl, že v rámci změn v předmětu činnosti odboru koordinace informačních a komunikačních technologií a eGovernment cloudu fakticky nedošlo k žádné významné změně obsahové náplně služebního místa, tedy pro zmírnění požadavku na vzdělání nebylo objektivní

důvod. Za nepřipustné považuje snahu o maximalizaci kandidátů na služební místo. Uvádí, že ke změně v požadavku na vzdělání nedošlo z důvodu podstatné změny obsahové náplně činností. Pokud by tento postup nebyl namířen proti žalobci, nebylo důvodu, proč jej neučinit v souvislosti se systemizací k 1. 4. 2022, kdy došlo ke zrušení původního služebního místa žalobce. Před účinností systemizace před 1. 4. 2022 bylo opakovaně (dvakrát) vyhlášeno výběrové místo na obsazení služebního místa „Vedoucí oddělení eGovernment cloudu“, v obou bylo požadováno vzdělání technické vědy, ekonomie nebo informatické obory. Tato skutečnost pak byla uvedena i v oznámení o zahájení výběrového řízení ze dne 9. 9. 2021.

[18] Žalobce k osvědčení svých tvrzení soudu navrhl doplnit dokazování o listiny ze zahájení výběrových řízení ze dne 8. 12. 2021, 24. 2. 2022 a 9. 9. 2021, které soud vytiskl a při ústním jednání je provedl jako listinný důkaz.

[19] Při ústním jednání konaném dne 21. prosince 2023, kdy soud doplnil dokazování o shora uvedené listiny, účastníci na svých procesních stanoviscích setrvali.

[20] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházeje přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

[21] Podle ust. § 61 odst. 1 písm. b) zákona o státní službě: *„Státní zaměstnanec se převede na jiné služební místo, nemůže-li vykonávat službu na dosavadním služebním místě ... (b) v důsledku odvolání ze služebního místa představeného, ...“*.

[22] Podle ust. § 62 odst. 1 zákona o státní službě: *„Nemůže-li být státní zaměstnanec v případech uvedených v § 61 odst. 1 písm. b) až i) nebo § 61 odst. 2 písm. a) převeden na jiné služební místo, protože žádné vhodné není volné, nebo nemůže-li být v případech uvedených v § 70 odst. 3 nebo § 75 odst. 2 zařazen na volné služební místo, protože žádné vhodné není volné, zařadí se mimo výkon služby, nejdéle však na 6 měsíců.“*

[23] Podle ust. § 24 odst. 5 zákona o státní službě: *„Výběrové řízení podle odstavce 1 se nekoná, postupuje-li se podle § 47, § 49 odst. 2 až 5, § 61, 67, 70 nebo § 75 odst. 2. Výběrové řízení se dále nekoná, jedná-li se o zařazení státního zaměstnance na služební místo uvolněné v souvislosti s vysláním k výkonu služby v zahraničí; to neplatí, jde-li o služební místo představeného. Výběrové řízení se též nekoná, obsazuje-li se volné služební místo postupem podle jiného zákona.“*

[24] V článku 2 odst. 5 Metodického pokynu č. 1/2019 je stanoveno: *„V praxi mohou nastat situace, kdy by na volné služební místo mohl být převeden státní zaměstnanec, který nemůže vykonávat službu na dosavadním služebním místě (např. z důvodu zrušení služebního místa), neboť se toto služební místo pro něho jeví jako vhodné, nicméně takových státních zaměstnanců, kteří splňují ve shodné míře kritéria pro převedení na dané služební místo, je v rozhodné době více (tj. ani u jednoho z dotýčných státních zaměstnanců nejsou kritéria pro převedení na dané služební místo splněna ve zjevně převažující míře oproti ostatním státním*

zaměstnancům). Pak se s ohledem na zásady, na nichž je ZSS založen (např. zásada transparentnosti, zákaz diskriminace apod.) doporučuje nerozhodovat o převedení konkrétního státního zaměstnance, ale vyhlásit na dané služební místo výběrové řízení, kterého se uvedení státní zaměstnanci mohou zúčastnit.“. V článku 2 odst. 2 písm. d) tohoto pokynu je pak uvedeno, že: „Případy, kdy se výběrové řízení na služební místo státního zaměstnance nebo služební místo představeného nekoná, stanoví § 24 odst. 5, a to v případě ... d) převedení na jiné služební místo (§ 61 ZSS),...“.

[25] V článku 3 odst. 1 tohoto metodického pokynu je pak stanoveno, že: „Služební orgán, popř. k tomu pověřená osoba, je (s výjimkou případů, kdy ZSS stanoví povinnost vždy vyhlásit výběrové řízení - viz článek 2 odst. 4 tohoto metodického pokynu) bezprostředně před vyhlášením výběrového řízení povinen nahlédnout do rejstříku státních zaměstnanců, zda se mezi státními zaměstnanci zařazenými mimo výkon služby z organizačních důvodů podle § 62 ZSS nenachází takový státní zaměstnanec, pro něhož by bylo obsazované služební místo vhodné. Takového státního zaměstnance by služební orgán na volné služební místo bez výběrového řízení převedl podle § 61 ZSS, resp. zařadil podle § 70 odst. 3 ZSS4).“.

[26] V souzené věci soud dospěl k závěru, že odůvodněním napadeného rozhodnutí nebylo dostatečně vyčerpáno odvolání žalobce v jeho rozporování vhodnosti místa, k němuž byl převeden a že nebyly odstraněny pochybnosti o účelovém postupu vůči němu, tedy první žalobní bod je důvodný. K tomuto závěru soud dospěl po doplnění dokazování před soudem, kdy časový postup jednotlivých kroků spíše podporuje domněnku, že příslušné služební místo bylo z hlediska požadovaného vzdělání následně změněno, aniž by k tomu byl dostatečný důvod. Z hlediska posouzení vhodnosti služebního místa pro žalobce (ust. § 62 odst. 1 zákona o státní službě a dále pravidla metodického pokynu č. 1/2019) se z dosavadního postupu služebního orgánu jeví takový postup v jeho časové posloupnosti jako účelový, aniž by žalovaný soudu dostatečně tvrdil a prokázal, že tomu tak nebylo.

[27] Soud korektně uvádí, že žalobce konkrétně účelovost postupu v podaném odvolání netvrdil, proto není možné dospět k závěru, že by žalovaný v odůvodnění rozhodnutí na takovou odvolací námitku nereagoval. Nicméně to ještě neznamená, že by postup žalovaného nemohl být kriticky přezkoumán v řízení před soudem. Za situace, kdy žalobce v odvolání namítal nevhodnost služebního místa pro svou osobu z důvodu vzdělání, měla tato vhodnost být blíže v tomto směru k jeho osobě rozvedena, což se nestalo. Následným dokazováním před soudem pak byla tato vhodnost zásadně zpochybněna, proto bude na žalovaném, aby na tuto procesní situaci reagoval.

[28] V odůvodnění napadeného rozhodnutí vyšel žalovaný ohledně této otázky z toho, že požadavek na vzdělání na toto služební místo se změnil v důsledku mezitím přijaté nové systemizace. V odvolání žalobce obsáhle nesouhlasil s převedením na toto konkrétní místo, právě s výrazným akcentem na své dosavadní vzdělání a charakter místa, na něž byl převeden. Podle názoru soudu je tak patrné, že žalobce (byť v obecnější rovině) namítal nevhodnost služebního místa z hlediska požadovaného vzdělání, což tvrdí i v žalobě. Jedná se tak o rozvedení jeho argumentace, která byla před soudem doplněna o listiny.

[29] Z obsahu správního spisu plyne závěr, že služební místo, na něž byl žalobce převeden, bylo z hlediska požadavku vzdělání původně pro žalobce nevhodné (vzdělání technického a ekonomického směru), tento požadavek byl ale v průběhu doby změněn, kdy změnou systemizace požadavek vzdělání tohoto směru byl odstraněn.

[30] Za tohoto stavu ještě nelze hovořit o nějakém účelovém postupu. Je pochopitelné, že natolik velký služební úřad jako ministerstvo vnitra se v průběhu času i v personálním obsazení mění a na nové situace musí mít služební orgán možnost pružně reagovat. Rovněž je nutné uvést, že každý služební úřad se pohybuje v dané personální a ekonomické realitě, kdy je mnohdy potřebné poněkud snížit požadavky na nějaké služební místo, mj. i třeba z toho důvodu, že služební místo je dlouhodobě neobsazené. V obecné rovině soud s takovým postojem souhlasí.

[31] Nicméně, v této souzené věci vyplynuly doplněným dokazováním najevo skutečnosti, které shora uvedený obecný legitimní postup služebního orgánu relativizují. Prvním z nich je zejména naprostá neodůvodněnost změny požadavku vzdělání na toto konkrétní služební místo. V komentáři k návrhu této změny tato změna nijak vymezena není. Ač pochopitelně takové konkrétní zdůvodnění změn není vždy nutné a bylo by to v praxi téměř neproveditelné, měla by však být taková změna zdůvodněna v konkrétních případech tam, kde se státní zaměstnanec takové změně brání, což je tento případ. Ve vyjádření státního tajemníka ze dne 29. září 2023, které soud provedl k důkazu, je pak uvedeno, že ke změně systemizačních atributů nedošlo pouze u tohoto místa, ale u více míst, což souviselo s realizovanými změnami v organizační struktuře odboru a změně v jeho působnosti – konkrétně vznik nového oddělení eGovernment cloudu v tomto odboru a vyčlenění samostatného oddělení kybernetické bezpečnosti z tohoto odboru do jiné sekce s účinností k 6. dubnu 2022, a současně ke změně v organizačním řádu ministerstva s účinností od 1. července 2022. V tomto vyjádření je dále uvedeno, že ke zrušení požadavku odborného zaměření vzdělání došlo na základě návrhu předmětného odboru v důsledku změny v působnosti odboru.

[32] V nařízení Ministerstva vnitra a společném služebním předpise náměstka ministra vnitra pro státní službu a státního tajemníka v Ministerstvu vnitra ze dne 30. června 2022 je u tohoto konkrétního odboru vymezen rozsah jeho činností v čl. § 45e následovně: „Čl. 45e

Odbor koordinace informačních a komunikačních technologií

a eGovernment cloudu

Předmětem činnosti odboru koordinace informačních a komunikačních technologií a eGovernment cloudu je

zpracování a periodická aktualizace informační strategie resortu a koncepce rozvoje a provozu informačních a komunikačních technologií resortu;

řízení a koordinace plánování, rozvoje, projekce a výstavby informačních systémů resortu;

tvorba koncepce informačních systémů veřejné správy⁵⁸⁷), u nichž ministerstvo vykonává funkci správce, zajišťování její průběžné aktualizace a prosazování v praxi;

zajišťování koordinace přípravy, zpracování a realizace činností a aktivit v rámci podpory a implementace projektů spadajících do věcné působnosti odboru;

spolupráce na metodickém řízení v oblasti informačních systémů veřejné správy, u nichž ministerstvo, organizační složky zřízené ministerstvem nebo organizační složky zřízené zákonem a příspěvkové organizace vykonávají funkci věcného nebo technického správce; metodické řízení v oblasti informačních a komunikačních technologií resortu; výkon kompetencí řídicího orgánu eGovernment cloudu⁵⁸⁸) a podpora výkonu činností poradního orgánu pro eGovernment cloud; tvorba celostátní a resortní koncepce a strategie informační a komunikační politiky a rozvoje informačních a komunikačních technologií v oblasti cloud computingu a vytváření dlouhodobé strategie a vyhodnocení informačních potřeb resortu v oblasti cloud computingu; zajišťování správních řízení k žádostem poskytovatelů cloud computingu a orgánů veřejné správy⁵⁸⁹); zpracování věcného obsahu právních předpisů k oblasti cloud computingu⁵⁶⁹), zpracování a vydávání metodických pokynů, předpisů a standardů v oblasti cloud computingu; spolupráce s odborem Hlavního architekta eGovernmentu na tvorbě architektury eGovernment cloudu a s pracovní skupinou eGovernment cloud Rady vlády pro informační společnost; správa a rozvoj informačního systému cloud computingu jako informačního systému veřejné správy a vedení katalogu cloud computingu⁵⁸⁹); zajišťování plnění povinností ministerstva v oblasti využívání cloud computingu orgány veřejné správy a v oblasti vybudování státní části eGovernment cloudu⁵⁶⁹);

NMV a SSP č. 20/2022 Strana 10

n) kontrolování kvality cloud computingu a zajišťování kontrolní činnosti pro plnění požadavků zákona⁵⁶⁹) na cloud computing poskytovaný orgánům veřejné správy;

o) výkon působnosti správního orgánu příslušného k uplatňování, regulaci a kontrole cen podle právního předpisu upravujícího ceny v případě cen za poskytování cloud computingu orgánům veřejné správy.

(2) Odbor koordinace informačních a komunikačních technologií a eGovernment cloudu se člení na

oddělení koncepce, architektury a projektů informačních a komunikačních technologií, které vykonává činnosti podle odstavce 1 písm. a), písm. b) pro informační systémy Modelování architektury a sjednocení provozních dat, Zvláštní pracoviště, Petice a Spolupracující prezentační agendový informační systém, písm. c) a d) a podílí se na výkonu činností podle odstavce 1 písm. e);

oddělení koordinace provozu informačních a komunikačních technologií, které vykonává činnosti podle odstavce 1 písm. b) pro informační systémy AZYL III (Informační systém mezinárodní ochrany) a DP-3 (Informační systém důchodového pojištění), písm. d) a f) a podílí se na výkonu činností podle odstavce 1 písm. e);

oddělení eGovernment cloudu, které vykonává činnosti podle odstavce 1 písm. g) až o).“.

[33] Podle názoru soudu však ani takto doplněné vyjádření nepodává odpověď na otázku, co se konkrétně ve vztahu k předmětnému služebnímu místu změnilo natolik výrazně, že by bylo důvodné, aby odpadl požadavek na technické a ekonomické vzdělání. Pokud žalovaný vychází z toho, že z tohoto odboru byla vyčleněna kompetence ke kybernetické bezpečnosti, pak takové vyjádření ještě nevysvětluje, proč by tato změna kompetencí byla natolik výrazná, aby požadavek vzdělání tak výrazně změnila. Navíc – shora uvedená kompetence podle názoru soudu stále zahrnuje kompetence výrazně technické, nikoliv pouze obecně manažerské (srov. např. koncepce rozvoje a provozu informačních a komunikačních technologií resortu, nebo tvorba koncepce informačních

systémů veřejné správy a další). Toto hodnocení soudu pochopitelně nemůže být vyčerpávající. V obecné rovině pochopitelně je možné přijmout názor, že i technicky vyhraněné obory mohou být řízeny osobou, která technické vzdělání nemá. V tomto konkrétním případě je však situace poněkud odlišná – zde došlo ke změně požadavku na vzdělání, aniž by to bylo nějak konkrétněji odůvodněno. V tom spočívá celý předmět sporu mezi účastníky, a v tomto směru ani ve správním řízení, ani v řízení před soudem, nebyl tento spor uspokojivě ze strany žalovaného vysvětlen.

[34] Pokud důvodem pro změnu požadavků vzdělání u tohoto služebního místa byla jeho dlouhodobá neobsazenost, jak uvádí ve vyjádření státní tajemník, pak samo takové odůvodnění ve vztahu k žalobci a hodnocení vhodnosti služebního místa podle názoru soudu nemůže obstát, neboť tímto odůvodněním by bylo možné argumentovat při obsazení jakéhokoli dlouhodobě neobsazeného služebního místa. Taková argumentace je možná při obsazení místa novým státním zaměstnancem, nikoliv postupem podle ust. § 62 zákona o státní službě, kdy již stávající státní zaměstnanec je převáděn na místo nové. Nebezpečnost takové argumentace, kterou uvedl státní tajemník ve svém vyjádření, spočívá v tom, že odůvodňuje jakékoli přesuny dosavadních státních zaměstnanců z míst, která byla zrušena či jinak zanikla. Ačkoliv, jak bylo shora uvedeno, jistá pružnost ve vymezení služebních míst musí být akceptována, na druhou stranu nelze vyjít z toho, že pouhá neobsazenost některých služebních míst bude vyřešena tím, že se změní kvalifikační předpoklady, a tím tato místa budou obsazena dosavadními státními zaměstnanci. Takový postup podle názoru soudu není akceptovatelný.

[35] V listinách, které soud provedl k důkazu (vyhlášení výběrového řízení na vedoucího oddělení ze dne 24. 2. 2022, obdobně i u předchozích vyhlášených výběrových řízeních), je v popisu činností uvedeno řízení vybudování eGovernment cloudu v České republice v souladu s informační koncepcí České republiky v rámci programu Digitální Česko, řízení zpracování projektu státní části eGovernment cloudu, příprava resortních ICT a eGovernment projektových záměrů a projektů v oblasti eGovernment cloudu, zajišťování konzistence obsahu resortních projektů ICT eGovernment v oblasti eGovernment cloudu, řízení přípravy strategických dokumentů a koncepcí v oblasti eGovernment cloudu, účast na realizaci resortních ICT a eGovernment projektů). Všechny tyto oblasti jsou v napadeném rozhodnutí použity pro vymezení výkonu na služebním místě, na něž byl žalobce převeden (strana 6 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

[36] Za takto doplněného dokazování pak zůstává nezodpovězena základní otázka pro hodnocení vhodnosti služebního místa pro žalobce v tom směru, proč ke dni 24. 2. 2022, kdy bylo vyhlášeno výběrové řízení na vedoucího oddělení eGovernmentu, kdy bylo ještě vyžadováno mj. technické a ekonomické vzdělání na toto služební místo, je náplň činnosti tohoto služebního místa téměř totožná, jako ke dni 13. července 2022 (datum vydání prvostupňového rozhodnutí), kdy již toto vzdělání vyžadováno není.

[37] Takto naznačený postup prozatím neumožňuje soudní dostatečný přezkum napadeného rozhodnutí, neboť není patrné, zda je služební místo pro žalobce vhodné, případně zda tato vhodnost nebyla vytvořena pouze na základě změny systemizace, aniž by taková změna obsahovala takové nutné změny v požadavku vzdělání. Jak bylo shora uvedeno, požadavky, které byly stanoveny na toto služební místo před 1. červencem 2022,

byly ve vyhlášení výběrového řízení téměř shodné s těmi, které má žalobce na převedeném služebním místě po 13. červenci 2022 v kompetenci. Argumentace změnou kompetencí tohoto odboru je obecná a nepřiliš vysvětlující, proč ke změně v otázce požadavku vzdělání muselo dojít, když kompetence tohoto odboru nebyly změněny tak radikálně, aby požadavek technického vzdělání měl být naprosto nedůvodný. Rovněž argumentace dlouhodobého neobsazení tohoto služebního místa nemůže být ve vztahu k postupu podle ust. § 62 odst. 1 zákona o státní službě, neboť taková argumentace neřeší otázku vhodnosti místa pro státního zaměstnance.

[38] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu považuje za důvodnou, napadené rozhodnutí považuje za nezákonné v části, která je shora uvedena, a proto jej zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (ust. § 78 odst. 1, 4 s.ř.s.).

[39] Vzhledem k tomu, že soud zrušil rozhodnutí ze shora uvedeného důvodu, již závazně nepřezkoumává další žalobní body, které žalobce vznášel. Nicméně, vzhledem k vyčerpání předmětu řízení se k nim soud vyjádří, aniž by se však jednalo o závazný právní názor.

[40] K nesouhlasu žalobce s postupem podle ust. § 165 zákona o státní službě soud uvádí, že takový postup je umožněn tímto zákonem, a jeho užití tak není v rozporu se zákonem. Pokud žalobce poukazoval v tomto směru na shora uvedený Metodický pokyn (článek 122 odst. 2 a článek 45 odst. 3), pak se jedná o doporučení, nikoliv o závazné pravidlo. Přezkum soudu tak v tomto směru spočívá v posouzení zákonnosti postupu, který zde byl dodržen, když nebylo tvrzeno nic dalšího.

[41] Pokud žalobce namítal, že v době vydání prvostupňového správního rozhodnutí existovala jiná služební místa pro něj vhodná (ředitel/ka kanceláře náměstka pro řízení sekce veřejné správy a eGovernmentu, ředitel/ka odboru správních činností), soud uvádí, že v odvolání žalobce namítal pouze prvé služební místo, na které podle odůvodnění napadeného rozhodnutí bylo vyhlášeno výběrové řízení, neboť na toto služební místo existovalo více státních zaměstnanců. Takové odůvodnění je dostačující, neboť tím pádem bylo splněno doporučení podle článku 2 odst. 5 metodického pokynu, a pokud bylo vyhlášeno výběrové řízení, jednalo se tak o standardní postup při obsazení volného místa, nikoliv o nezákonný postup. Toto místo tak v daný okamžik nemohlo být vyhodnoceno jako volné pro žalobce, jemuž nic nebránilo v tom, aby se do výběrového řízení přihlásil. Soud nesouhlasí s argumentací žalobce, že by přímé převedení státního zaměstnance podle ust. § 61 zákona o státní službě vylučovalo vyhlášení výběrového řízení. Žalobce v tomto směru žádnou argumentací zákonným ustanovením či judikaturou nenabízí, soud se tak v poměrné obecnosti této části žalobního bodu omezí pouze na to, že takový postup (vyhlášení výběrového řízení) není právem zakázaný, jeho užití je zdůvodněno transparentností obsazení služebních míst, což je legitimní důvod, a zejména skutečnost, že nic nebránilo žalobci v tom, aby se do takto vyhlášeného výběrového řízení přihlásil. Podle názoru soudu tak k žádnému porušení veřejného subjektivního práva žalobce takovým postupem nedošlo.

[42] Pokud jde o druhé namítané služební místo, konkrétně to žalobce v odvolání nenamítal, proto se k němu pochopitelně žalovaný nevyjadřoval v odůvodnění napadeného

rozhodnutí, a není tak možné argumentovat tím, že by se ze strany žalovaného mělo jednat o opomenutí reagovat na vznesenou námitku. Nejedná se tak o nezákonný postup, neboť žalovaný vycházel z předpokladu, že pro žalobce má k dispozici jiné volné vhodné služební místo, na něž byl převeden.

[43] K žalobnímu bodu, v němž žalobce poukazuje na pokles jeho příjmu v souvislosti s převedením na jiné služební místo, soud uvádí, že takový postup je právem i judikaturou možný a předvídaný. Pokud žalobce na novém služebním místě, které je pro něj vhodné (což je tedy v této věci hlavní sporný bod), obdrží plat a další jeho složky, které odpovídají jeho vzdělání a charakteru služebního místa, pak se jedná o zákonný postup, který musí žalobce akceptovat.

[44] Soud pak pro úplnost uvádí, že nedoplňoval soudní řízení výpověďmi svědků, neboť pro právní posouzení důvodnosti podané žaloby toho nebylo třeba (žádné skutečnosti, které by mohly být těmito výpověďmi zjištěny, by nevedly k jinému právnímu závěru soudu).

[45] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že úspěšný ve věci byl žalobce, má právo na náhradu nákladů řízení, které představuje zaplacený soudní poplatek.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Podle ust. § 104 odst. 3 písm. a) s.ř.s. v případě, kdy městský soud rozhodoval po zrušení rozhodnutí Nejvyšším správním soudem, je kasační stížnost nepřijatelná, mimo situaci, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 21. prosince 2023

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu